

Em Đang Đà Lạt

Em khoe với anh: Em đang Đà Lạt. Mùa Hè lạnh, mát, có mưa bay bay...

Má em đổ hây, hoa đào năm ngoái? Anh nghe em nói cứ nghĩ còn Xuân...

Cứ nghĩ cố nhân đang ngồi trước mặt, filtre cà phê chắt từng giọt ngày xưa...

Ngày xưa cũng mưa. Đà Lạt lạnh, mát, môi em thơm ngát cà phê bốc hương...

Ngày xưa dễ thương, nói sao cho hết? Lậy Chúa, con chết, con vẫn nhớ nàng...

Mưa bay bay ngang, em đang về đó. Nghĩ anh là gió thổi em bay, nha!

Ôi em đóa hoa ngọc ngà ven núi...Ôi em con suối quanh co lòng anh!

Thương quá tuổi xanh! Thương hoài cố quận! Thương hoài chút nắng sau cơn mưa bay...

Nếu được cầm tay em bây giờ nhỉ nghe em thủ thỉ nói em yêu anh...

Thương quá tuổi xanh long lanh nước mắt...Ai xui anh Bắc. ai xui em Nam...

...Rồi mình lang thang: em về Đà Lạt, nơi mình đã gặp, bây giờ mình em!

*

Em đang bước lên con dốc rất cũ, tóc thè em giấu trong cái ô chẳng?

Thương hoài ngàn năm! Nói mà ứa lệ, trăng tà bóng xế, vạc về đỉnh non...

Trần Văn Lệ